

Arrest

nr. 274 684 van 27 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Sierra Leonse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 13 oktober 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 18 oktober 2019 om internationale bescherming. Op 23 december 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Sierra Leone nationaliteit te beschikken. U bent moslim en behoort tot de Temne-etnie. U bent gehuwd en hebt een zoon. U hebt ook een jongere broer. U werd geboren op (...) 1997 te Kukuna (district Port Loko, provincie Northern). U ging niet naar school en bent ongeletterd. Uw vader had een hoge functie binnen drie geheime genootschappen, meer bepaald de Ojeh, Poro en Undi/Bamba. Op een bepaald moment, in de jaren voor 2007, wenste hij de genootschappen te verlaten omwille van zijn hoge leeftijd. De andere leden weigerden zijn verzoek in te willigen. Later werd hij vermoord teruggevonden in de bush. U was toen nog jong en vernam deze feiten achteraf van uw moeder. In deze periode besloot u dat u nooit betrokken wou zijn bij het genootschapsgebeuren. U vond hun rituelen zowel vies als angstaanjagend en wou een rustig leven leiden. Toen u oud en sterk genoeg was om aan landbouw te doen, wenste u het veld van uw vader te bewerken. U werd daar echter van weerhouden door mensen van de genootschappen. Ze vertelden u dat uw vader voordien een hoge functie had bij hen en dat u hen diende te vervoegen of ze zouden u iets aandoen. U weigerde en probeerde elders landbouwwerk te vinden. De genootschapsleden saboteerden u continu, waardoor u slechts kortstondig kon werken bij diverse boeren. Zo werd u onder druk gezet om de genootschappen te vervoegen. Uw moeder vertelde u dat uw vervolgers en uw vaders moordenaars dezelfde personen waren. In de periode 2013-2014 werd uw moeder ernstig ziek. Ze kampte met een hoge bloeddruk en had veel stress omwille van de situatie met de genootschappen. Uiteindelijk overleed ze. U stond er alleen voor en probeerde hulp te zoeken. U vertelde uw verhaal aan de dorpschief. Hij begreep niet waarom u uzelf afstootte van de genootschappen en weigerde u te helpen. Rond die tijd vertrok uw jongere broer O. (...) naar Gambia. Hij vreesde ook gevisieerd te worden door de genootschappen. In 2014 huwde u met F. C. (...). Jullie woonden samen en kregen een zoon genaamd A. I. (...). Dan begonnen de genootschapsleden u thuis te viseren. Ze klopten op uw deur en scandeerden liedjes. U adviseerde uw vrouw om met jullie zoon tijdelijk terug te keren naar haar ouders in Kambia.

In november 2014 werd u thuis aangevallen door genootschapsmensen die zichzelf uitgaven voor politieagenten. U werd vastgebonden en meegenomen naar de bush. Daar werd u een maand lang vastgehouden en gemarteld. Op een nacht hadden de bewakers teveel alcohol gedronken en kon u ontsnappen. U rende rechtstreeks naar uw gezin in Kambia. Op 15 januari 2015 verlieten jullie samen het land. In Guinee vonden jullie onderdak bij uw vriend J. (...). Hij was afkomstig uit Kambia en was een aantal jaren eerder vertrokken. U vreesde echter dat de genootschappen u ook in Guinee zouden kunnen vinden. In juni 2015 vertrok u met uw gezin naar Mali. Daar kon u een aantal maanden werken. U vernam over het bestaan van een smokkelarsroute naar Libië en betaalde voor de doorgang van u en uw gezin. Jullie reisden naar Libië via Burkina Faso en Niger. In de Libische stad Sabratha kon u kortstondig werken tot Arabieren uw woning binnenvielen en zowel u als uw vrouw en kind meenamen. U werd in de mannengevangenis opgesloten en uw gezin in de vrouwengevangenis. U moest dwangarbeid verrichten. U hoorde dat uw vrouw op een boot naar Europa was gezet, maar dat de boot gekapseisd was. Sindsdien hoorde u niets van uw vrouw, waardoor u vermoedt dat ze is verdronken. U weet evenmin wat er met uw zoon gebeurde. Op 24 november 2016 ging u aan boord van een boot richting Italië. Eenmaal toegekomen, werd u door de politie begeleid naar een opvangcentrum. Intussen probeerde u tevergeefs nieuws over uw vrouw te krijgen.

Op 21 februari 2017 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U werd doorverwezen naar een opvangcentrum in Savona. Op een dag werden alle asielzoekers gedwongen het centrum te verlaten. U leefde tijdlang dakloos in Foggia. U reisde per trein via Zwitserland en Duitsland naar België, waar u op 13 oktober 2019 toekwam. Vijf dagen later, op 18 oktober 2019, verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Een maand of twee later werd u gecontacteerd door uw jongere broer O. (...). Hij wenste terug te keren naar Sierra Leone en u probeerde hem daarvan te weerhouden. Hij werd meteen vermoord toen hij toekwam in Kukuna. U vernam dit van uw vriend J. (...), die u eveneens foto's van uw broers dode lichaam bezorgde. U vreest zowel de geheime genootschappen als uw schoonouders die u verantwoordelijk zouden houden voor de vermoedelijke dood van hun dochter.

U legt volgende stukken neer om uw verzoek te staven: (1) een medisch attest, opgesteld door dr. François Delvigne te Belgrade op 11 augustus 2021, (2) vijf foto's van het dode lichaam van uw broer O. (...), (3) twaalf foto's van uw levensomstandigheden in Italië.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er moet worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk kon maken dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij van zijn procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van elk persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gewezen op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud dd. 13 augustus 2021 (verder NPO 1), p. 3 & notities persoonlijk onderhoud dd. 4 november 2021 (verder NPO 2), p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In de eerste plaats moet worden vastgesteld dat u vage en lacunaire verklaringen aflegde omtrent uw vader en zijn relatie met de geheime genootschappen. U vertelde dat hij lid was van drie genootschappen tegelijkertijd, zowel de Poro en Ojeh als de Undi/Bamba (NPO 1, p. 9 & NPO 2, p. 7). Binnen elk van deze groeperingen bekleedde hij een hoge positie (NPO 1, p. 9). Meer specifiek was hij een "soort bevelhebber" en " bezig met allerlei activiteiten, ook rekrutering van andere mensen" (NPO 1, p. 14). Hij werd eveneens aangesproken door politici om voor hen verkiezingscampagnes in de dorpen te voeren (NPO 1, p. 21). Bij het tweede persoonlijk onderhoud werd u gevraagd om nogmaals het takenpakket van uw vader te schetsen. Opmerkelijk genoeg omschreef u ditmaal zijn functie als "adviseur" en kon u niets vertellen over zijn rekruterings- en campagnetaken. U herinnerde uzelf niet dat u zijn rol zo had omschreven tijdens het vorige persoonlijk onderhoud (NPO 2, p. 9-10). Hetgeen wel constant bleef, was zijn hoge positie binnen de drie genootschappen. Die positie staat dan weer in schril contrast met zijn lager maatschappelijk profiel. Uw vader was geen rijke man en jullie leefden in een klein dorpshuis zonder elektriciteit. Uw levensstandaard was vergelijkbaar met die van de andere dorpelingen (NPO 1, p. 14-15). Nochtans blijkt uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, dat slechts een paar mannen, vooral grootgrondbezitters en machtige medicijnenmannen, kunnen opklimmen tot de hoogste posities. De meeste leden met deze rang hebben veel macht, zelfs meer dan de paramount chief van het gebied. Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, kon u niet verklaren hoe uw vader, een arme(re) man, erin was geslaagd om de hoogste rangen te bereiken binnen drie gerespecteerde genootschappen (NPO 1, p. 14 & NPO 2, p. 10). Uit dezelfde bronnen blijkt nog dat Sierra Leoners op zeer jonge leeftijd worden ingewijd bij een geheim genootschap. Het is dan ook niet duidelijk waarom uw vader – een man verantwoordelijk voor de rekrutering – nooit had geprobeerd om u – zijn oudste zoon die toch al tien jaar was ten tijde van zijn overlijden – te rekruteren voor de Poro, Ojeh en/of Undi/Bamba. Uzelf kon dit vraagstuk niet ophelderen (NPO 1, p. 15). Voornoemde vaagheden en inconsistenties doen reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vaders nauwe betrokkenheid bij de geheime genootschappen – nochtans de kern van uw vervolgingsrelaas. Er rijzen eveneens twijfels bij de omstandigheden van zijn vertrek en de daaropvolgende reactie van de genootschapsmensen. Uw vader was een gerespecteerd en toegewijd lid die een hoge en polyvalente functie uitoefende bij drie verschillende genootschappen. Het is geenszins duidelijk waarom een man met zijn profiel plots al deze activiteiten zou willen stopzetten. In eerste instantie verklaarde u dat hij zijn dagen wou wijden aan God omdat hij oud was geworden (NPO 1, p. 9, 15). Later verduidelijkte u dat hij wou bidden "zodat God hem kon vergeven voor wat hij gedaan heeft" (NPO 2, p. 11). U wist niet wat deze zondigheden waren noch wat zijn plotse berouw had ingegeven. Minstens even bevreemdend is de agressieve en onverbiddelijke reactie van de genootschapsleden. Zijn ontslag werd geweigerd en zijn keel werd overgesneden (NPO 1, p. 9). Er kan moeilijk aangenomen worden dat de leden van drie genootschappen bereid zouden zijn hun leidersfiguren te vermoorden louter omwille van

de reden dat de leiders hun activiteiten wensen stop te zetten. Er kan evenmin ingezien worden waarom eventuele onderhandelingen over dit vertrek nergens toe zouden leiden. Wanneer u hierover werd bevraagd, stelde u dat de andere leden vreesden dat hij de geheimen van de genootschappen zou doorgeven (NPO 2, p. 11). Nochtans had u ook meermaals verteld dat ingewijde leden de geheimen niet echt kunnen prijsgeven aan derden, aangezien er dan afschuwelijke dingen met hen zouden gebeuren en ze uiteindelijk zouden sterven (NPO 1, p. 8, 21). Dit geloof in vervloeking vindt steun in de landeninformatie, toegevoegd aan uw administratief dossier. Rekening houdend met wat voorafgaat, kan niet ingezien worden waarom de leiders van drie genootschappen het noodzakelijk hadden geacht om uw vader te doden. Er moet besloten worden dat uw vage, lacunaire en incoherente verklaringen omtrent uw vaders betrokkenheid bij de Poro, Ojeh en Undi/Bamba op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van zijn lidmaatschap ondergraven. De positie van uw vader binnen deze geheime genootschappen is nochtans de cruciale schakel in uw relaas waarop al uw vervolgingsfeiten gebaseerd zijn.

Uw persoonlijk vervolgingsrelaas begon bij de pogingen van de genootschappen om u te installeren als uw vaders opvolger. Uw beschrijvingen van deze rekruteringspogingen zijn, ten tweede, vooral vaag en incoherent. Zo kon u niet verduidelijken waarom zowel de Poro en Ojeh als Undi/Bamba zo gefixeerd waren om u, een arme jongeman, te installeren als hun leider. U wees naar de traditie waarin de oudste zoon de taken van de overleden vader overneemt (NPO 1, p. 18, 20). Enerzijds beschouwden de genootschappen uw vader als hun "baas" (NPO 1, p. 17). Anderzijds waren ze wel zelf verantwoordelijk voor het overlijden van deze baas. In die context zijn de concepten van erfelijkheid en opvolging bevreemdend en onlogisch. U werd meermaals met deze schijnbare tegenstelling geconfronteerd en om verheldering verzocht. U antwoordde eerst ontwijkend (NPO 1, p. 15) om vervolgens de vraag te blokkeren met de woorden: "ik wil over die dingen niet meer praten. Het hoort bij mijn cultuur" (NPO 2, p. 11-12). Verder werd vastgesteld dat de genootschapsleden opmerkelijk veel tijd lieten verstrijken tussen de moord op uw vader en de benadering van zijn zoon, alsook tussen de benadering en de uiteindelijke gedwongen rekrutering. Wat betreft het eerste tijdsinterval, wees u naar uw jonge leeftijd ten tijde van de moord op uw vader (NPO 2, p. 14). Hij stierf in de periode voor 2007, toen u nog geen 10 jaar oud was, en u werd voor het eerst benaderd rond 2012, toen u 15 jaar oud was. Rekening houdend met de landeninformatie, waaruit blijkt dat jongens doorgaans tussen de leeftijd van 7 en 12 worden ingewijd bij de genootschappen, is een loutere verwijzing naar uw jeugdige leeftijd geen afdoende verklaring. Er kan niet ingezien worden waarom de genootschapsleden die vijf cruciale jaren zomaar zouden laten voorbijgaan. Vervolgens hebben ze u niet meteen geïnitieerd, maar eerst nog twee jaren lastiggevalen zodat u misschien zou bezwijken onder de druk en hen 'vrijwillig' zou vervoegen. In dit verband stelde u: "vooral omdat ik de zoon ben van hun baas [...]. Vandaar namen ze mij niet onmiddellijk mee" (NPO 1, p. 17) & "mijn vader behoorde toe aan hun. Daarom hebben ze lang gewacht" (NPO 2, p. 14). Het argument dat ze u tijd gaven uit respect voor hun baas is geenszins coherent aangezien ze een paar jaren voordien hun gerespecteerde baas nog hadden vermoord. Tot slot werd nog opgemerkt dat uw onmiddellijke en onomwonden afwijzing van de toenadering in schril contrast staat met de door u beschreven gevaarlijke reputatie van de geheime genootschappen. Jongeren die weigeren hen te vervoegen, worden immers bestraft met de dood (NPO 1, p. 8). Toch hebt u uw vervolgers eerst proberen afwimpelen door te stellen dat het uw "ding" niet is (NPO 1, p. 12). Bij de volgende interactie(s) beschuldigde u de genootschapsmensen van "slechte dingen", waaronder de moord op uw vader (NPO 2, p. 13). Het is niet aannemelijk dat u, een jongeman van vijftien jaar oud, zich zo frank opstelde tegenover leden van groeperingen waarvan het geweten is dat ze bereid zijn tegenstribbelaars te vermoorden. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, stelde u: "je hebt gelijk, maar volgens mij waren ze gewoon aan het slijmen tegen mij: [...] 'hij is toch de zoon van de baas. We gaan hem een kans geven'" (NPO 2, p. 13). Opnieuw moet worden opgemerkt dat uw argumentatie – respect voor de zoon van de baas – geen hout snijdt aangezien zij verantwoordelijk waren voor de dood van diezelfde baas.

De geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas wordt, ten derde, fundamenteel ondermijnd door uw onmogelijkheid om uw vervolgers op concrete wijze te identificeren. Zo kon u niet verduidelijken door welk geheim genootschap u precies werd vervolgd. U vermeldde steeds de Poro, Ojeh en Undi/Bamba in eenzelfde adem (NPO 1, p. 9 & Vragenlijst CGVS dd. 1 december 2020 (verder Vragenlijst CGVS), punt 3, vraag 3). Wanneer u werd bevraagd over de manier waarop deze drie verschillende genootschappen dan samenwerkten, kon u slechts bevestigen dat ze samenwerkten en u viseerden omdat uw vader tot alle drie de genootschappen behoorde (NPO 1, p. 16). Later herhaalde u "de Poro, Ojeh en Banbani genootschappen zijn hetzelfde. Ze werken samen en gebruiken hetzelfde bosgebied" (NPO 1, p. 21). Wanneer werd gevraagd of het gebruikelijk is voor Sierra Leoners om betrokken te zijn bij meerdere genootschappen, antwoordde u "ja" (NPO 2, p. 8). Opmerkelijk genoeg kon u deze bewering op geen enkele manier staven met concrete voorbeelden. Er werd maar liefst zesmaal gevraagd of u nog mensen kende die lid waren (gewest) van meerdere groeperingen. Uw antwoorden waren telkenmale ontwijkend

en vaag. U was niet in staat om één andere persoon te benoemen die, naast uw vader, ook betrokken was bij meer dan één geheim genootschap. Daarenboven is het geenszins duidelijk op welke manier de Poro, Ojeh en Undi/Bamba hetzelfde zijn. Volgens informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, zijn het afzonderlijke genootschappen met verschillende maatschappelijke functies, rituelen en ledenprofielen. U werd hiermee geconfronteerd, maar kon niet ophelderen waarom die informatie incorrect zou zijn of op welke wijze de genootschappen wel zouden samenwerken (NPO 2, p. 9). In verband met de personen die u vervolgden, wees u steeds naar "de genootschappen", "die mensen" en "genootschapsmensen" (NPO 1, p. 12). Wanneer u om een meer specifieke identificatie werd verzocht, stelde u dat u die mensen niet (her)kende. Wanneer u werd aangespoord om de gedrags- of uiterlijke kenmerken van uw vervolgers te beschrijven, stelde u dat het geen mensen van uw regio waren: "[ze] zijn normaliter niet van het eigen dorp. Ze komen van een ver dorp. Mensen die ik nooit zou kennen of gezien zou hebben" (NPO 1, p. 19). Zo zouden de genootschappen willen voorkomen dat de geïdentificeerde persoon bewoners van zijn of haar dorp zou herkennen (NPO 2, p. 14). Uit de beschikbare bronnen blijkt nochtans dat lidmaatschap van een geheim genootschap geen geheim is. De benaming verwijst naar het geheime karakter van de rituelen. Aldus kan niet ingezien worden waarom de "genootschapsmensen" vanuit andere regio's afreisden naar uw dorp om zo te voorkomen dat u buurtbewoners zou herkennen. Wanneer u daarop werd gewezen, stelde u, nog vager, dat u gewoon werd "benaderd door personen" (NPO 2, p. 15). Door deze personen werd u "vaak" thuis opgezocht (NPO 1, p. 17), "overal lastiggevallen" (NPO 1, p. 11) en "continu geïdentificeerd" (NPO 1, p. 19). Niettegenstaande het feit dat deze mensen gedurende twee jaren altijd en overal opdoken in uw dagelijks leven, kon u ze op geen enkele manier benoemen of beschrijven. U werd gewezen op uw gebrekkige verklaringen alsook op het belang van het identificeren van uw vervolgers. Er werd een laatste poging ondernomen om een concreet antwoord van u te krijgen, waarop u slechts kon stellen dat "het satanische mensen [zijn]. Ze veranderen van uiterlijk om zich onherkenbaar te maken" (NPO 2, p. 15). Van een persoon die jarenlang continu werd benaderd door deze, al dan niet vermomde, genootschapsmensen, kunnen toch meer doorleefde en nauwkeurige verklaringen verwacht worden.

Zoals hierboven uiteengezet, is uw vervolgingsrelaas doorspekt van algemene, vage, lacunaire en zowel inconsistente als incoherente verklaringen. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de door u beweerde vervolging door de geheime genootschappen Poro, Ojeh en Undi/Bamba.

Tijdens het tweede persoonlijke onderhoud identificeerde u een nieuwe terugkeervrees. U stelde dat uw schoonouders zich zouden wreken omdat ze u verantwoordelijk zouden houden voor de vermoedelijke dood van hun dochter. Uw vrouw verliet Sierra Leone omwille van uw problemen met de geheime genootschappen. In Libië raakten jullie gescheiden toen ze met uw zoon in een andere gevangenis werd opgesloten. Later vernam u dat ze aan boord was geweest van een schip dat kapseisde en zonk. In dit verband moet worden herhaald dat uw vervolging door de genootschappen ongeloofwaardig werd bevonden. Uw vrouw ontvluchtte Sierra Leone dus niet omwille van uw persoonlijke problemen met de Poro, Ojeh en Undi/Bamba. Daarnaast wordt opgemerkt dat haar verdrinking in de Middellandse Zee slechts vermoedens en geruchten zijn. U noch haar ouders weten wat er werkelijk met haar gebeurd is (NPO 1, p. 6). Uw vrees voor uw schoonouders werd bovendien laattijdig ingeroepen. Uw vrouw is vermist sinds 2016. U verzocht internationale bescherming in België op 18 oktober 2019 en werd geïnterviewd door de Belgische asielinstanties op 1 december 2020, 13 augustus 2021 en 4 november 2021. Er verstreken vijf jaren tussen de verdwijning van uw vrouw en uw vermelding van een vrees die hiermee verband houdt. Op de zetel van de DVZ werd uitdrukkelijk gevraagd of u in Sierra Leone problemen had met uw medeburgers en of u nog iets wou toevoegen. Hierbij wees u niet naar een vrees voor uw schoonouders (Vragenlijst CGVS, punt 3, vragen 7b en 8). Ook op de zetel van het CGVS werd gevraagd of u uzelf nog bedreigd voelde door andere personen dan geheime genootschapsleden. U antwoordde ontkennend: "neen, enkel mensen van de genootschappen" (NPO 1, p. 4). Wanneer u aan het einde van het persoonlijk onderhoud tweemaal werd gevraagd of u nog opmerkingen had, wees u wederom niet naar uw schoonouders (NPO 1, p. 23). U kreeg dus doorheen de jaren meermaals de kans om uzelf te beroepen op uw vrees voor hun wraak. De vaststelling dat u op geen enkele van deze momenten hiervan gewag maakte, doet verder afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van deze dreiging. Tot slot kunnen nog vraagtekens worden geplaatst bij de gegrondheid van uw tweede terugkeervrees. U had immers geen slechte band met de ouders van uw vrouw (NPO 2, p. 6). U kon niet concretiseren hoe en waarom ze een bedreiging voor uw leven zouden betekenen. U stelde dat ze een geheime genootschap zouden inschakelen om u te vervolgen, maar wist niet of ze zelf betrokken zijn bij de genootschappen. Wanneer u werd gevraagd uit te leggen waarom zij in staat zouden zijn om hun schoonzoon te vermoorden, stelde u simpelweg: "ik ken het systeem in het land waar ik geboren ben. Ik weet hoe de mensen in elkaar zitten" (NPO 2, p. 17). Wanneer u werd gevraagd dat systeem concreet toe te lichten, bevestigde u dat

bloedwraak vaak voorkomt. Niettegenstaande de door u beweerde frequentie van het fenomeen, kon u geen enkel voorbeeld geven uit uw directe of brede omgeving (NPO 2, p. 17-18).

De ernst, geloofwaardigheid en gegrondheid van uw tweede terugkeervrees kunnen dus niet overtuigen. Een zogenaamde gegronde vrees is nochtans een voorwaarde voor de erkenning of toekenning van de vluchtelingen- of subsidiaire beschermingsstatus. De vrees moet niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig zijn, maar moet ook kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van een objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging, en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is. Zoals hierboven uiteengezet, worden de drie voorwaarden niet vervuld.

Er moet worden besloten dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, bestaat.

De documenten, die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neerlegde, kunnen deze vaststellingen niet wijzigen.

In het door u neergelegde doktersattest wordt een melding gemaakt van uw fysieke littekens en uw psychologisch leed. Er moet worden opgemerkt dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt van de omstandigheden waarin de hierin geconstateerde verwondingen werden opgelopen. Een arts doet immers louter vaststellingen betreffende de gezondheidstoestand van een patiënt en kan, rekening houdend met zijn of haar bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Doch kan de arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin deze wonden werden opgelopen. Een medisch attest an sich heeft niet het vermogen om een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Een gelijkaardige vaststelling wordt gemaakt in verband met uw "souffrance psychologique" (vrije vertaling: "psychisch leed"). Opnieuw bestaat er geen zekerheid over de omstandigheden waarin uw trauma's werden opgelopen. Evenmin maakt het attest melding van mentale problemen van die aard dat ze een negatieve invloed zouden hebben (gehad) op de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming. Het beknopte document wijst er niet op dat uw geestelijke toestand u ervan zou weerhouden hebben om volwaardige verklaringen af te leggen. Tot slot formuleerde u noch uw raadsman enig bezwaar tegen het plaatsvinden van de persoonlijke onderhouds op de zetel van het Commissariaat. U gaf aan dat u zich "beter" (NPO 1, p. 2) voelde en bevestigde in staat te zijn om het interview te doen (NPO 1, p. 2 & NPO 2, p. 2). Er werd tevens op verschillende momenten nagegaan of u zich in staat voelde het interview verder te zetten, waarop u telkens bevestigend antwoordde (NPO 1, p. 2, 4, 5 & NPO 2, p. 2, 4).

Wat betreft de vijf kopieën van foto's van het dode lichaam van uw broer, dient opgemerkt te worden dat hieruit niet kan worden afgeleid dat hij werd vermoord omwille van uw en/of uw vaders persoonlijke problemen met de geheime genootschappen. Bovendien kan niet met zekerheid gezegd worden waar en wanneer de foto's werden genomen, noch of uw broer in werkelijkheid de afgebeelde persoon is. Deze stukken an sich hebben aldus niet het vermogen om een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

De twaalf door u neergelegde fotokopieën van caravans verwijzen naar uw levensomstandigheden in Italië. Uw levenssituatie aldaar wordt niet betwist door het Commissariaat, maar vormt evenmin een dienstig argument voor uw vervolgingsvrees aangezien u geen internationale bescherming geniet in Italië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd

bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste middelonderdeel vraagt verzoeker om de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Hij stelt in zijn land van herkomst ernstige bedreigingen te hebben ondergaan die hebben plaats gevonden in een context waar hij weigerde om lid te worden van één van de geheime genootschappen waarin zijn vader een leider was. Vanwege de doodsb bedreigingen die tegen hem werden geuit door leden van deze geheime genootschappen stelt verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging te hebben, waarna hij citeert uit artikel 48/3, § 2, tweede lid, a), b) en c), van de Vreemdelingenwet.

Hij vervolgt:

“Wegens de banden van verzoekers vader met deze geheime genootschappen (Ojeh, Poro en Undi/Bamba) wilden de leden van deze groepen dat verzoeker zich bij hen zou aansluiten en een belangrijk lid van deze genootschappen zou worden.

Verzoeker weigerde zich bij hen aan te sluiten en vervolgens heeft hij doodsb bedreigingen gekregen. Om deze reden, besloot hij Sierra Leone te verlaten want hij kon geen bescherming door autoriteiten krijgen. Verzoeker heeft een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen.

Verwerende partij heeft haar onderzoek plicht niet op een afdoende wijze uitgevoerd. In de tweede middel zal er U aangetoond worden dat de motivering van het CGVS niet draagkrachtig is

Voor het overige, heeft de verzoeker verschillende documenten ingediend die zijn relaas bewijzen.

Wij benadrukken dat Uw Raad beoordeelde dat : « (...) » (CCE, arrêt n° 71 610 du 09/12/2011) en dat : « (...) » (CCE, arrêt n° 29 226 du 29/06/2009).

In dezelfde geest, en nog steeds in overeenstemming met de jurisprudentie van de RVV, is het aan de verwerende partij om te overwegen « (...) »¹.

Wij menen, op basis van de verklaringen van verzoeker, ten eerste dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven en, ten tweede, dat hem het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

Voor alle hierboven redenen vraagt verzoeker U, met eerbied, de toekenning van de vluchtelingenstatus.”

In een tweede middelonderdeel vraagt verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij stelt te vrezen voor ernstige schade in geval van terugkeer naar Sierra Leone en is van mening dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) “geen rekening heeft gehouden met de elementen die verband houden met de situatie in het land van herkomst” en dat zijn individuele situatie bij de beoordeling van het verzoek om bescherming verwaarloosd en onderschat werd. Verzoeker stelt het onmogelijk te vinden om in Sierra Leone een menswaardig leven te leiden en licht toe dat zijn levensomstandigheden er voor zijn vertrek zodanig waren geworden “dat zij als wrede, onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM konden worden beschouwd”, waarna hij artikel 3 van het EVRM citeert en een theoretische toelichting geeft bij deze bepaling, alsook bij artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest).

Verzoeker herinnert ook aan het “voordeel van de twijfel” en aan het bepaalde in artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en betoogt dat het CGVS niet op geldige of voldoende wijze aantoonde dat hij bij terugkeer niet langer het risico loopt om vervolgd te worden.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/6, § 5, en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker acht de motieven van de bestreden beslissing onvoldoende en niet draagkrachtig, waar vanwege tegenstrijdigheden geen geloof wordt gehecht aan het lidmaatschap van zijn vader tot drie verschillende geheime genootschappen en aan zijn verklaringen. Hij is tevens van mening dat de *protection officer* van het CGVS “geen grondig onderzoek van de feiten heeft verricht, de voor een beslissing noodzakelijke informatie heeft verzameld en alle elementen van het dossier in aanmerking heeft genomen” en citeert artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet, alsook rechtspraak van de Raad van State over “de zorgplicht” en over de motiveringsplicht.

Wat betreft het lidmaatschap van zijn vader tot drie verschillende geheime genootschappen, wijst verzoeker op het volgende:

“In de eerste plaats zou verzoeker wensen te benadrukken dat hij gedurende zijn persoonlijk onderhoud echt en volledig geweest heeft met betrekking de informaties waarover hij beschikt over de betrokkenheid, de rol, de invloed van zijn vader in deze geheime genootschappen.

Hij werkte volledig samen met het CGVS en hij respecteerte zijn medewerkingsplicht in tegenstelling tot wat verwerende partij verklaart.

Ten tweede en met betrekking het gebrek van informaties over de geheime genootschappen, hun leden, hun wijze van functioneren enzovoort, legt verzoeker uit dat toen hij door deze groepen werd benaderd, verbood zijn moeder hem met hen te bespreken of hen aan te sluiten want zij zijn gevaarlijk en dat zij verantwoordelijk van de dood van verzoekersvader zijn. Daardoor, heeft verzoeker niet gezocht om meer te ingewonnen over deze geheime genootschappen.

Ten derde, houdt verzoeker dat zijn vader een belangrijk lid in deze geheime genootschappen was ondanks het feit dat hij arm geboren was.

Het is belangrijk te benadrukken dat in Afrika is het meer gemakkelijk om op de sociale ladder te klimmen dan in Europa, bijvoorbeeld. In het geval van vadersverzoeker, was hij een slim man en ook zeer gerespecteerd in de gemeenschap en in het dorp. Dit is de reden waarom zijn vader tot de rang van opperhoofd werd bevorderd in deze geheime genootschappen.

Ten slotte en ondanks de aangehaalde punten door verwerende partij in de bestreden beslissing, bevestigt verzoeker dat zijn vader een belangrijk lid van drie verschillende geheime genootschappen, en als dit niet het geval was, zou verzoeker nog in Sierra Leone zijn. Zonder de problemen met de geheime genootschappen, had verzoeker geen reden om zijn land van herkomst te verlaten.”

Over de rekruteringspogingen en zijn tegenstrijdige verklaringen stelt verzoeker het volgende:

“Ten eerste, en met betrekking de rekruteringspogingen, houdt verzoeker met zijn verklaringen. De opperhoofden van deze geheime genootschappen kwamen naar hem toe om te proberen hem te overtuigen zich bij hen aan te sluiten. Als zoon van een verleden leider, was het heel normaal voor hen dat verzoeker eveneens een lid van de geheime genootschappen is. Bovendien boden zij hem een belangrijk lid te zijn, zoals het geval was met zijn vader, maar verzoeker had geen interesse voor deze voorstel.

Ten tweede, blijkt het inderdaad onredelijk te denken dat de geheime genootschappen hem het keuze zouden laten om hun te bereiken of nee. maar verzoeker bevestigt dat dit aankwam zoals hij heeft verhaalde.

In Sierra Leone, zijn de tradities zeer belangrijk en gerespecteerd (zelfs in groepering zoals geheime genootschappen). Dit is waarom zij aan verzoeker gevraagd hebben om een opperhoofd van de genootschappen te worden.

Ondanks dat zij zijn vader vermoord hebben, hadden de leiders van de geheime genootschappen de bedoeling, de wens om de verzoeker aan te werven vanaf het moment dat hij oud genoeg was om zich bij hen aan te sluiten.

Ten derde en hoewel de geheime genootschappen gevaarlijk zijn, verzette verzoeker zich tegen hen toen zij naar hem terugkwamen. Op dat ogenblik, besepte hij het niet van het gevaar dat hij liep door zich tegen hen te verzetten. Pas later begreep hij hoe gevaarlijk deze groepen waren.

Het is trouwens vanwege de gevaarlijkheid van deze geheime genootschappen dat verzoeker Sierra Leone verliet. Zonder dit, zou hij er nog in Sierra Leone zijn.

Ten vierde, en zoals hierboven vermeld, kent verzoeker niemand van de geheime genootschappen omdat zij moeder hem altijd weggehouden heeft van deze groepen. De dag waarop hij werd aangevallen, droegen zijn aanvallers een masker en daardoor was het onmogelijk voor verzoeker om ze correct te identificeren.

Ten slotte en met betrekking zijn tweede vrees in verband met zijn schoonouders, legt verzoeker uit dat deze vrees residueel is en verwant tot zijn grootste angst die verband houdt met de geheime genootschappen. Hij heeft inderdaad over een vrees in verband met zijn schoonouders gepraat in geval van terugkeer naar Sierra Leone, maar het is geen centraal element van zijn verzoek om internationale bescherming.”

Ten slotte voert verzoeker nog een theoretisch betoog over het voordeel van de twijfel en stelt hij van mening te zijn dat zijn verklaringen als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd moeten worden, indien nodig op basis van het voordeel van de twijfel nu hij consistente verklaringen heeft afgelegd die overeenkomen met de beschikbare informatie.

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van de middelen

2.3.1.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker in het eerste middel de schending aan van de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ziet overigens niet in op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zouden zijn, nu zij slechts in algemene zin bepalen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming erkend kan worden indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van dezelfde wet. Voorts voert verzoeker in het tweede middel de schending aan van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Deze bepaling omschrijft het toepassingsgebied van deze wet. Verzoeker verduidelijkt echter niet op welke wijze dit artikel door de bestreden beslissing geschonden zou (kunnen) zijn. Evenmin licht verzoeker toe op welke wijze hij artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, waarvan hij in het tweede middel de schending aanvoert, geschonden acht.

2.3.1.2. In de mate dat verzoeker in het eerste middel aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest, dat met artikel 3 van het EVRM overeenstemt, worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.1.3. De middelen zijn, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een *“afdoende”* wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat hij er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat er in zijn hoofdte een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat nu uit het geheel van de door hem afgelegde verklaringen blijkt dat hij niet heeft voldaan aan de op hem rustende

plicht tot medewerking, waarbij wordt toegelicht dat (i) hij vage en lacunaire verklaringen aflegde over zijn vader en diens relatie met de geheime genootschappen, dat (ii) zijn beschrijvingen van de pogingen van de genootschappen om hem te installeren als zijn vaders opvolger vooral vaag en incoherent zijn, dat (iii) de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas fundamenteel wordt ondermijnd door zijn onmogelijkheid om zijn vervolgers op concrete wijze te identificeren, dat (iv) zijn vrees dat zijn schoonouders zich zouden wreken omdat ze hem verantwoordelijk zouden houden voor de vermoedelijke dood van hun dochter niet ernstig en geloofwaardig is en dat (v) de documenten die hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming neerlegde deze vaststellingen niet kunnen wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van de middelen dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Sierra Leone, ontvlucht te zijn omdat hij door mensen van drie geheime genootschappen onder druk werd gezet om zich bij hen te voegen. Verzoeker zou dit niet gewild hebben omdat zijn vader, die een hoge functie had binnen deze genootschappen, in 2007 werd vermoord nadat hij had verzocht om omwille van zijn hoge leeftijd deze genootschappen te verlaten. De *dorpschief* zou geweigerd hebben verzoeker te helpen. Nadat hij in 2014 huwde met F. C. zouden de leden van de genootschappen verzoeker thuis zijn beginnen viseren door op zijn deur te kloppen en liedjes te scanderen. In november 2014 zou verzoeker thuis zijn aangevallen door mensen van de genootschap die zichzelf uitgaven voor politieagenten en die hem vastbonden en meenamen naar de *bush*, waar hij een maand lang werd vastgehouden en gemarteld. Verzoeker zou zijn kunnen ontsnappen op een nacht dat de bewakers teveel alcohol gedronken hadden en rechtstreeks naar zijn gezin in Kambia zijn gerend. Op 15 januari 2015 zouden zij samen het land hebben verlaten. Op gegeven moment zou hij in Libië in de mannengevangenis zijn opgesloten terwijl zijn gezin in de vrouwengevangenis werd opgesloten. Hij zou dan vernomen hebben dat zijn vrouw op een boot naar Europa was gezet, maar dat de boot gekapseisd was en sindsdien niets van zijn vrouw gehoord hebben, waardoor hij vermoedt dat ze is verdrongen. Op 13 oktober 2019 zou hij in België zijn toegekomen. Enkele maanden later zou zijn jongere broer, die in de periode 2013-2014 naar Gambia vertrokken was omdat hij vreesde te worden gevisieerd door de genootschappen, hem gecontacteerd hebben om te zeggen dat hij wenste terug te keren naar Sierra Leone. Verzoeker zou geprobeerd hebben om hem daarvan te weerhouden, doch dit zou niet gebaat hebben en meteen toen hij toekwam in Kukuna zou zijn jongere broer vermoord zijn. Verzoeker verklaart zowel de geheime genootschappen te vrezen als zijn schoonouders, die hem verantwoordelijk zouden houden voor de vermoedelijke dood van hun dochter.

Ter staving van zijn relaas legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure fotokopieën neer van een medisch attest, van vijf foto's van het dode lichaam van zijn broer en van twaalf foto's die zijn levensomstandigheden in Italië moeten aantonen (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, map met 'documenten').

In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gesteld:

"In het door u neergelegde doktersattest wordt een melding gemaakt van uw fysieke littekens en uw psychologisch leed. Er moet worden opgemerkt dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt van de omstandigheden waarin de hierin geconstateerde verwondingen werden opgelopen. Een arts doet immers louter vaststellingen betreffende de gezondheidstoestand van een patiënt en kan, rekening houdend met zijn of haar bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Doch kan de arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden

schetsen waarin deze wonden werden opgelopen. Een medisch attest an sich heeft niet het vermogen om een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Een gelijkaardige vaststelling wordt gemaakt in verband met uw "souffrance psychologique" (vrije vertaling: "psychisch leed"). Opnieuw bestaat er geen zekerheid over de omstandigheden waarin uw trauma's werden opgelopen. Evenmin maakt het attest melding van mentale problemen van die aard dat ze een negatieve invloed zouden hebben (gehad) op de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming. Het beknopte document wijst er niet op dat uw geestelijke toestand u ervan zou weerhouden hebben om volwaardige verklaringen af te leggen. Tot slot formuleerde u noch uw raadsman enig bezwaar tegen het plaatsvinden van de persoonlijke onderhouden op de zetel van het Commissariaat. U gaf aan dat u zich "beter" (NPO 1, p. 2) voelde en bevestigde in staat te zijn om het interview te doen (NPO 1, p. 2 & NPO 2, p. 2). Er werd tevens op verschillende momenten nagegaan of u zich in staat voelde het interview verder te zetten, waarop u telkens bevestigend antwoordde (NPO 1, p. 2, 4, 5 & NPO 2, p. 2, 4).

Wat betreft de vijf kopieën van foto's van het dode lichaam van uw broer, dient opgemerkt te worden dat hieruit niet kan worden afgeleid dat hij werd vermoord omwille van uw en/of uw vaders persoonlijke problemen met de geheime genootschappen. Bovendien kan niet met zekerheid gezegd worden waar en wanneer de foto's werden genomen, noch of uw broer in werkelijkheid de afgebeelde persoon is. Deze stukken an sich hebben aldus niet het vermogen om een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

De twaalf door u neergelegde fotokopieën van caravans verwijzen naar uw levensomstandigheden in Italië. Uw levenssituatie aldaar wordt niet betwist door het Commissariaat, maar vormt evenmin een dienstig argument voor uw vervolgingsvrees aangezien u geen internationale bescherming geniet in Italië."

Door in het eerste middel louter te stellen dat hij verschillende documenten heeft ingediend die zijn relaas bewijzen, zonder *in concreto* in te gaan op de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, weerlegt noch ontkracht verzoeker deze motieven, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt. De Raad voegt hier nog aan toe dat in het medisch attest dat verzoeker neerlegde vermeld wordt dat de verwondingen waarvan sprake volgens verzoekers verklaringen werden veroorzaakt door messteken die hem werden toegebracht in 2016 in Libië en dat deze dus geen verband houden met de feiten die verzoeker verklaarde te hebben ondergaan in zijn land van herkomst en waarvoor hij zijn land van herkomst zou zijn ontvlucht.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden besloten dat de door verzoeker voorgelegde documenten volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet verder worden nagegaan of verzoekers verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Wat dit betreft, stelt de commissaris-generaal vooreerst op goede gronden vast dat verzoeker vage en lacunaire verklaringen aflegde over zijn vader en diens relatie met de geheime genootschappen. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"U vertelde dat hij lid was van drie genootschappen tegelijkertijd, zowel de Poro en Ojeh als de Undi/Bamba (NPO 1, p. 9 & NPO 2, p. 7). Binnen elk van deze groeperingen bekleedde hij een hoge positie (NPO 1, p. 9). Meer specifiek was hij een "soort bevelhebber" en " bezig met allerlei activiteiten, ook rekrutering van andere mensen" (NPO 1, p. 14). Hij werd eveneens aangesproken door politici om voor hen verkiezingscampagnes in de dorpen te voeren (NPO 1, p. 21). Bij het tweede persoonlijk onderhoud werd u gevraagd om nogmaals het takenpakket van uw vader te schetsen. Opmerkelijk genoeg omschreef u ditmaal zijn functie als "adviseur" en kon u niets vertellen over zijn rekruterings- en campagnetaken. U herinnerde uzelf niet dat u zijn rol zo had omschreven tijdens het vorige persoonlijk onderhoud (NPO 2, p. 9-10). Hetgeen wel constant bleef, was zijn hoge positie binnen de drie genootschappen. Die positie staat dan weer in schril contrast met zijn lager maatschappelijk profiel. Uw vader was geen rijke man en jullie leefden in een klein dorpshuis zonder elektriciteit. Uw levensstandaard was vergelijkbaar met die van de andere dorpelingen (NPO 1, p. 14-15). Nochtans blijkt uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, dat slechts een paar mannen, vooral grootgrondbezitters en machtige medicijnenmannen, kunnen opklimmen tot de hoogste posities. De meeste leden met deze rang hebben veel macht, zelfs meer dan de paramount chief van het gebied. Wanneer u hiermee werd geconfronteerd, kon u niet verklaren hoe uw vader, een arme(re) man, erin was geslaagd om de hoogste rangen te bereiken binnen drie gerespecteerde genootschappen (NPO 1, p. 14 & NPO 2, p. 10). Uit dezelfde bronnen blijkt nog dat Sierra Leoners op zeer jonge leeftijd worden ingewijd bij een geheim genootschap. Het is dan ook niet duidelijk waarom uw vader – een man verantwoordelijk voor de rekrutering – nooit had geprobeerd om u – zijn oudste zoon die toch al tien jaar was ten tijde van zijn

overlijden – te rekruteren voor de Poro, Ojeh en/of Undi/Bamba. Uzelf kon dit vraagstuk niet ophelderen (NPO 1, p. 15). Voornoemde vaagheden en inconsistenties doen reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vaders nauwe betrokkenheid bij de geheime genootschappen – nochtans de kern van uw vervolgingsrelaas. Er rijzen eveneens twijfels bij de omstandigheden van zijn vertrek en de daaropvolgende reactie van de genootschapsmensen. Uw vader was een gerespecteerd en toegewijd lid die een hoge en polyvalente functie uitoefende bij drie verschillende genootschappen. Het is geenszins duidelijk waarom een man met zijn profiel plots al deze activiteiten zou willen stopzetten. In eerste instantie verklaarde u dat hij zijn dagen wou wijden aan God omdat hij oud was geworden (NPO 1, p. 9, 15). Later verduidelijkte u dat hij wou bidden "zodat God hem kon vergeven voor wat hij gedaan heeft" (NPO 2, p. 11). U wist niet wat deze zondigheden waren noch wat zijn plotse berouw had ingegeven. Minstens even bevreemdend is de agressieve en onverbiddelijke reactie van de genootschapsleden. Zijn ontslag werd geweigerd en zijn keel werd overgesneden (NPO 1, p. 9). Er kan moeilijk aangenomen worden dat de leden van drie genootschappen bereid zouden zijn hun leidersfiguren te vermoorden louter omwille van de reden dat de leiders hun activiteiten wenselijk stop te zetten. Er kan evenmin ingezien worden waarom eventuele onderhandelingen over dit vertrek nergens toe zouden leiden. Wanneer u hierover werd bevraagd, stelde u dat de andere leden vreesden dat hij de geheimen van de genootschappen zou doorgeven (NPO 2, p. 11). Nochtans had u ook meermaals verteld dat ingewijde leden de geheimen niet echt kunnen prijsgeven aan derden, aangezien er dan afschuwelijke dingen met hen zouden gebeuren en ze uiteindelijk zouden sterven (NPO 1, p. 8, 21). Dit geloof in vervloeking vindt steun in de landeninformatie, toegevoegd aan uw administratief dossier. Rekening houdend met wat voorafgaat, kan niet ingezien worden waarom de leiders van drie genootschappen het noodzakelijk hadden geacht om uw vader te doden. Er moet besloten worden dat uw vage, lacunaire en incoherente verklaringen omtrent uw vaders betrokkenheid bij de Poro, Ojeh en Undi/Bamba op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van zijn lidmaatschap ondergraven. De positie van uw vader binnen deze geheime genootschappen is nochtans de cruciale schakel in uw relaas waarop al uw vervolgingsfeiten gebaseerd zijn."

Verzoeker benadrukt in het tweede middel dat "hij gedurende zijn persoonlijk onderhoud echt en volledig geweest heeft met betrekking de informaties waarover hij beschikt over de betrokkenheid, de rol, de invloed van zijn vader in deze geheime genootschappen", dat hij volledig samenwerkte met het CGVS en dat hij zijn medewerkingsplicht respecteerde. Met een dergelijk summier betoog geeft verzoeker enkel aan het niet eens te zijn met de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, zonder deze evenwel *in concreto* te weerleggen of te ontkrachten.

Voor zover verzoeker in het tweede middel uitlegt dat zijn moeder hem verbood met de geheime genootschappen te spreken of zich bij hen aan te sluiten omdat zij gevaarlijk zijn en verantwoordelijk zijn voor de dood van zijn vader en dat hij daardoor niet geprobeerd heeft meer informatie in te winnen over deze geheime genootschappen, beperkt hij zich tot het louter vergoelijken van de vage, lacunaire en inconsistente verklaringen die hij aflegde over zijn vader en diens relatie met de geheime genootschappen, zonder evenwel de pertinente en concrete vaststellingen hierover in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen.

Waar verzoeker in het tweede middel persisteert in zijn verklaringen dat zijn vader, ondanks het feit dat hij arm geboren was, een belangrijk lid in deze geheime genootschappen was en hierbij benadrukt dat het in Afrika gemakkelijker is om de sociale ladder op te klimmen dan in bijvoorbeeld Europa en dat zijn vader een slim man was die in de gemeenschap en in het dorp zeer gerespecteerd werd, wat de reden is waarom zijn vader tot de rang van opperhoofd werd bevorderd in deze geheime genootschappen, beperkt hij zich tot loutere beweringen die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien niet in overeenstemming zijn met de informatie in het administratief dossier, waaruit blijkt dat vooral grootgrondbezitters en machtige medicijnmannen kunnen opklimmen tot de hoogste posities (adm. doss., stuk 6, map met 'Landeninformatie', nr. 1, "Sierra Leone rapport. De Poro. Een "geheim" genootschap voor mannen" van de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Veiligheid en Justitie van september 2014, p. 27-28). Hoe dan ook weerlegt verzoeker hiermee niet dat hij tijdens de verschillende gehoren inconsistente verklaringen heeft afgelegd over de positie van zijn vader binnen de geheime genootschappen waarvan hij lid was.

Met het summiere betoog in het tweede middel dat zijn vader een belangrijk lid was van drie verschillende geheime genootschappen en dat, als dit niet het geval was, hij nog in Sierra Leone zou zijn, doet verzoeker ten slotte evenmin afbreuk aan de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die gelet op wat voorafgaat onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Bovendien stelt de commissaris-generaal vast dat de door verzoeker gegeven beschrijvingen van de pogingen van de genootschappen om hem te installeren als zijn vaders opvolger vooral vaag en incoherent zijn. De bestreden beslissing bevat hierover de volgende toelichting:

"Zo kon u niet verduidelijken waarom zowel de Poro en Ojeh als Undi/Bamba zo gefixeerd waren om u, een arme jongeman, te installeren als hun leider. U wees naar de traditie waarin de oudste zoon de taken van de overleden vader overneemt (NPO 1, p. 18, 20). Enerzijds beschouwden de genootschappen uw vader als hun "baas" (NPO 1, p. 17). Anderzijds waren ze wel zelf verantwoordelijk voor het overlijden van deze baas. In die context zijn de concepten van erfelijkheid en opvolging bevreemdend en onlogisch. U werd meermaals met deze schijnbare tegenstelling geconfronteerd en om verheldering verzocht. U antwoordde eerst ontwijkend (NPO 1, p. 15) om vervolgens de vraag te blokkeren met de woorden: "ik wil over die dingen niet meer praten. Het hoort bij mijn cultuur" (NPO 2, p. 11-12). Verder werd vastgesteld dat de genootschapsleden opmerkelijk veel tijd lieten verstrijken tussen de moord op uw vader en de benadering van zijn zoon, alsook tussen de benadering en de uiteindelijke gedwongen rekrutering. Wat betreft het eerste tijdsinterval, wees u naar uw jonge leeftijd ten tijde van de moord op uw vader (NPO 2, p. 14). Hij stierf in de periode voor 2007, toen u nog geen 10 jaar oud was, en u werd voor het eerst benaderd rond 2012, toen u 15 jaar oud was. Rekening houdend met de landeninformatie, waaruit blijkt dat jongens doorgaans tussen de leeftijd van 7 en 12 worden ingewijd bij de genootschappen, is een loutere verwijzing naar uw jeugdige leeftijd geen afdoende verklaring. Er kan niet ingezien worden waarom de genootschapsleden die vijf cruciale jaren zomaar zouden laten voorbijgaan. Vervolgens hebben ze u niet meteen geïnitieerd, maar eerst nog twee jaren lastiggevallen zodat u misschien zou bezwijken onder de druk en hen 'vrijwillig' zou vervoegen. In dit verband stelde u: "vooral omdat ik de zoon ben van hun baas [...]. Vandaar namen ze mij niet onmiddellijk mee" (NPO 1, p. 17) & "mijn vader behoorde toe aan hun. Daarom hebben ze lang gewacht" (NPO 2, p. 14). Het argument dat ze u tijd gaven uit respect voor hun baas is geenszins coherent aangezien ze een paar jaren voordien hun gerespecteerde baas nog hadden vermoord. Tot slot werd nog opgemerkt dat uw onmiddellijke en onomwonden afwijzing van de toenadering in schril contrast staat met de door u beschreven gevaarlijke reputatie van de geheime genootschappen. Jongeren die weigeren hen te vervoegen, worden immers bestraft met de dood (NPO 1, p. 8). Toch hebt u uw vervolgers eerst proberen afwimpelen door te stellen dat het uw "ding" niet is (NPO 1, p. 12). Bij de volgende interactie(s) beschuldigde u de genootschapsmensen van "slechte dingen", waaronder de moord op uw vader (NPO 2, p. 13). Het is niet aannemelijk dat u, een jongeman van vijftien jaar oud, zich zo frank opstelde tegenover leden van groeperingen waarvan het geweten is dat ze bereid zijn tegenstribbelaars te vermoorden. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd, stelde u: "je hebt gelijk, maar volgens mij waren ze gewoon aan het slijmen tegen mij: [...] 'hij is toch de zoon van de baas. We gaan hem een kans geven'" (NPO 2, p. 13). Opnieuw moet worden opgemerkt dat uw argumentatie – respect voor de zoon van de baas – geen hout snijdt aangezien zij verantwoordelijk waren voor de dood van diezelfde baas."

Verzoeker beperkt zich in het tweede middel tot een herhaling van zijn vluchtrelaas, namelijk dat de opperhoofden van de geheime genootschappen naar hem toekwamen om te proberen hem te overtuigen zich bij hen aan te sluiten, dat het heel normaal voor hen was dat hij "(a)ls zoon van een verleden leider" eveneens een lid van de geheime genootschappen is en dat zij hem aanboden een belangrijk lid te zijn, zoals het geval was met zijn vader, maar dat hij geen interesse had voor dit voorstel, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissing hierover te ontcrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen. Met het summiere betoog dat het inderdaad onredelijk blijkt te denken dat de geheime genootschappen hem de keuze zouden laten om hen te bereiken, doch dat dit gebeurde zoals hij verklaard heeft, doet verzoeker niets meer dan aangeven dat hij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing zonder het tegendeel ervan aan te tonen.

Verzoeker herhaalt voorts dat de leiders van de geheime genootschappen de bedoeling hadden om hem aan te werven vanaf het moment dat hij oud genoeg was om zich bij hen aan te sluiten, ondanks het gegeven dat zij zijn vader zouden hebben vermoord, doch hij laat na een verklaring aan te reiken voor deze weinig aannemelijke situatie waarbij deze leiders dermate boos moeten zijn geweest dat ze de vader van verzoeker vermoordden, doch desondanks ten allen koste wilden dat verzoeker zijn vader zou opvolgen. Evenmin reikt hij een afdoende verklaring aan voor de vaststelling dat de leden van de geheime genootschappen opmerkelijk veel tijd lieten verstrijken tussen de moord op zijn vader en hun pogingen om hem te rekruteren. Dat ze gewacht zouden hebben tot hij oud genoeg was, is immers moeilijk in lijn te brengen met de informatie in het administratief dossier dat jongens doorgaans tussen de leeftijd van 7 en 12 jaar worden ingewijd bij de genootschappen (adm. doss., stuk 6, map met 'Landeninformatie', nr. 1, "Sierra Leone rapport. De Poro. Een "geheim" genootschap voor mannen" van de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Veiligheid en Justitie van september 2014, p. 31), terwijl

verzoeker bijna 10 jaar oud was op het ogenblik dat zijn vader werd vermoord en reeds 15 jaar was toen hij voor het eerst werd benaderd.

Voorts kan verzoeker niet overtuigen waar hij in het tweede middel nog aanvoert dat hij op het ogenblik dat hij zich verzette tegen de geheime genootschappen niet beseftte dat hij hierdoor gevaar liep en dat hij pas later begreep hoe gevaarlijk deze groepen waren. Uit zijn verklaringen op het CGVS blijkt immers dat verzoeker tegen de leden van de genootschappen zou hebben gezegd dat hij geen lid wilde worden omdat zijn vader op het einde op een zeer ellendige manier werd gedood door hen en dat hij telkens hij dat antwoord gaf met de dood werd bedreigd (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 4 november 2021, p. 13). Aldus kan verzoeker niet volhouden zich niet bewust te zijn geweest van het gevaar van de genootschappen. Hij wist immers dat deze in staat waren om zijn vader te vermoorden en werd zelf meerdere malen door hen met de dood bedreigd. Dat hij in deze omstandigheden de leden van de genootschappen toch op zulke wijze afwees, acht ook de Raad in de door verzoeker beschreven context weinig aannemelijk.

Vervolgens oordeelt de commissaris-generaal dat de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas fundamenteel wordt ondermijnd door zijn onvermogen om zijn vervolgers op concrete wijze te identificeren. Hij licht dit in de bestreden beslissing als volgt toe:

"Zo kon u niet verduidelijken door welk geheim genootschap u precies werd vervolgd. U vermeldde steeds de Poro, Ojeh en Undi/Bamba in eenzelfde adem (NPO 1, p. 9 & Vragenlijst CGVS dd. 1 december 2020 (verder Vragenlijst CGVS), punt 3, vraag 3). Wanneer u werd bevraagd over de manier waarop deze drie verschillende genootschappen dan samenwerkten, kon u slechts bevestigen dat ze samenwerkten en u viseerden omdat uw vader tot alle drie de genootschappen behoorde (NPO 1, p. 16). Later herhaalde u "de Poro, Ojeh en Banbani genootschappen zijn hetzelfde. Ze werken samen en gebruiken hetzelfde bosgebied" (NPO 1, p. 21). Wanneer werd gevraagd of het gebruikelijk is voor Sierra Leoners om betrokken te zijn bij meerdere genootschappen, antwoordde u "ja" (NPO 2, p. 8). Opmerkelijk genoeg kon u deze bewering op geen enkele manier staven met concrete voorbeelden. Er werd maar liefst zesmaal gevraagd of u nog mensen kende die lid waren (geweest) van meerdere groeperingen. Uw antwoorden waren telkenmale ontwijkend en vaag. U was niet in staat om één andere persoon te benoemen die, naast uw vader, ook betrokken was bij meer dan één geheim genootschap. Daarenboven is het geenszins duidelijk op welke manier de Poro, Ojeh en Undi/Bamba hetzelfde zijn. Volgens informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, zijn het afzonderlijke genootschappen met verschillende maatschappelijke functies, rituelen en ledenprofielen. U werd hiermee geconfronteerd, maar kon niet ophelderen waarom die informatie incorrect zou zijn of op welke wijze de genootschappen wel zouden samenwerken (NPO 2, p. 9). In verband met de personen die u vervolgden, wees u steeds naar "de genootschappen", "die mensen" en "genootschapsmensen" (NPO 1, p. 12). Wanneer u om een meer specifieke identificatie werd verzocht, stelde u dat u die mensen niet (her)kende. Wanneer u werd aangespoord om de gedrags- of uiterlijke kenmerken van uw vervolgers te beschrijven, stelde u dat het geen mensen van uw regio waren: "[ze] zijn normaliter niet van het eigen dorp. Ze komen van een ver dorp. Mensen die ik nooit zou kennen of gezien zou hebben" (NPO 1, p. 19). Zo zouden de genootschappen willen voorkomen dat de geviseerde persoon bewoners van zijn of haar dorp zou herkennen (NPO 2, p. 14). Uit de beschikbare bronnen blijkt nochtans dat lidmaatschap van een geheim genootschap geen geheim is. De benaming verwijst naar het geheime karakter van de rituelen. Aldus kan niet ingezien worden waarom de "genootschapsmensen" vanuit andere regio's afreisden naar uw dorp om zo te voorkomen dat u buurtbewoners zou herkennen. Wanneer u daarop werd gewezen, stelde u, nog vager, dat u gewoon werd "benaderd door personen" (NPO 2, p. 15). Door deze personen werd u "vaak" thuis opgezocht (NPO 1, p. 17), "overal lastiggevallen" (NPO 1, p. 11) en "continu gevisieerd" (NPO 1, p. 19). Niettegenstaande het feit dat deze mensen gedurende twee jaren altijd en overal opdoken in uw dagelijks leven, kon u ze op geen enkele manier benoemen of beschrijven. U werd gewezen op uw gebrekkige verklaringen alsook op het belang van het identificeren van uw vervolgers. Er werd een laatste poging ondernomen om een concreet antwoord van u te krijgen, waarop u slechts kon stellen dat "het satanische mensen [zijn]. Ze veranderen van uiterlijk om zich onherkenbaar te maken" (NPO 2, p. 15). Van een persoon die jarenlang continu werd benaderd door deze, al dan niet vermomde, genootschapsmensen, kunnen toch meer doorleefde en nauwkeurige verklaringen verwacht worden."

Door in het tweede middel louter te poneren dat hij niemand van de geheime genootschappen kent omdat zijn moeder hem altijd weggehouden heeft van deze groepen en dat zijn aanvallers de dag waarop hij werd aangevallen een masker droegen waardoor het voor hem onmogelijk was om ze correct te identificeren, verklaart verzoeker niet hoe het komt dat hij, hoewel hij jarenlang continu door deze al dan niet vermomde mensen werd benaderd, er niet in slaagt een ietwat nauwkeurige beschrijving van zijn belagers aan te reiken.

Gelet op het geheel van de hierboven aangehaalde vaststellingen en overwegingen hecht ook de Raad geen geloof aan de door verzoeker voorgehouden vervolging door (leden van) de geheime genootschappen Poro, Ojeh en Undi/Bamba.

Wat betreft verzoekers vrees dat zijn schoonouders zich op hem zouden willen wreken omdat ze hem verantwoordelijk zouden houden voor de vermoedelijke dood van hun dochter, overweegt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing als volgt:

"Uw vrouw verliet Sierra Leone omwille van uw problemen met de geheime genootschappen. In Libië raakten jullie gescheiden toen ze met uw zoon in een andere gevangenis werd opgesloten. Later vernam u dat ze aan boord was geweest van een schip dat kapseisde en zonk. In dit verband moet worden herhaald dat uw vervolging door de genootschappen ongeloofwaardig werd bevonden. Uw vrouw ontvluchtte Sierra Leone dus niet omwille van uw persoonlijke problemen met de Poro, Ojeh en Undi/Bamba. Daarnaast wordt opgemerkt dat haar verdrinking in de Middellandse Zee slechts vermoedens en geruchten zijn. U noch haar ouders weten wat er werkelijk met haar gebeurd is (NPO 1, p. 6). Uw vrees voor uw schoonouders werd bovendien laattijdig ingeroepen. Uw vrouw is vermist sinds 2016. U verzocht internationale bescherming in België op 18 oktober 2019 en werd geïnterviewd door de Belgische asielinstanties op 1 december 2020, 13 augustus 2021 en 4 november 2021. Er verstreken vijf jaren tussen de verdwijning van uw vrouw en uw vermelding van een vrees die hiermee verband houdt. Op de zetel van de DVZ werd uitdrukkelijk gevraagd of u in Sierra Leone problemen had met uw medeburgers en of u nog iets wou toevoegen. Hierbij wees u niet naar een vrees voor uw schoonouders (Vragenlijst CGVS, punt 3, vragen 7b en 8). Ook op de zetel van het CGVS werd gevraagd of u uzelf nog bedreigd voelde door andere personen dan geheime genootschapsleden. U antwoordde ontkennend: "neen, enkel mensen van de genootschappen" (NPO 1, p. 4). Wanneer u aan het einde van het persoonlijk onderhoud tweemaal werd gevraagd of u nog opmerkingen had, wees u wederom niet naar uw schoonouders (NPO 1, p. 23). U kreeg dus doorheen de jaren meermaals de kans om uzelf te beroepen op uw vrees voor hun wraak. De vaststelling dat u op geen enkele van deze momenten hiervan gewag maakte, doet verder afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van deze dreiging. Tot slot kunnen nog vraagtekens worden geplaatst bij de gegrondheid van uw tweede terugkeervrees. U had immers geen slechte band met de ouders van uw vrouw (NPO 2, p. 6). U kon niet concretiseren hoe en waarom ze een bedreiging voor uw leven zouden betekenen. U stelde dat ze een geheime genootschap zouden inschakelen om u te vervolgen, maar wist niet of ze zelf betrokken zijn bij de genootschappen. Wanneer u werd gevraagd uit te leggen waarom zij in staat zouden zijn om hun schoonzoon te vermoorden, stelde u simpelweg: "ik ken het systeem in het land waar ik geboren ben. Ik weet hoe de mensen in elkaar zitten" (NPO 2, p. 17). Wanneer u werd gevraagd dat systeem concreet toe te lichten, bevestigde u dat bloedwraak vaak voorkomt. Niettegenstaande de door u beweerde frequentie van het fenomeen, kon u geen enkel voorbeeld geven uit uw directe of brede omgeving (NPO 2, p. 17-18)."

Door in het tweede middel te stellen dat zijn vrees in verband met zijn schoonouders *"residueel is en verwant tot zijn grootste angst die verband houdt met de geheime genootschappen"* en dat hij hierover heeft gesproken, maar dat het geen centraal element is van zijn verzoek om internationale bescherming, doet verzoeker niet de minste afbreuk aan de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en terecht zijn en steun vinden in het administratief dossier, en bijgevolg door de Raad worden overgenomen en tot de zijne gemaakt.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat het vluchtrelaas van verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, §§ 1, 4 en 5, van de Vreemdelingenwet om verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

Waar verzoeker in het eerste middel van zijn verzoekschrift nog betoogt dat hij in Sierra Leone door zijn autoriteiten geen bescherming kon verkrijgen, wijst de Raad er op dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden problemen met drie geheime genootschappen en met zijn schoonouders, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst irrelevant is.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met en zijn vrees voor (leden van) drie geheime genootschappen en zijn schoonouders niet aannemelijk maakt.

Verzoeker stelt in het eerste middel het onmogelijk te vinden om in Sierra Leone een menswaardig leven te leiden en maakt gewag van zijn levensomstandigheden die voor zijn vertrek zodanig waren geworden *“dat zij als wrede, onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM konden worden beschouwd”*, doch laat na dit verder te concretiseren. Met een dergelijk summier betoog maakt hij niet aannemelijk dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sierra Leone zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sierra Leone actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Waar verzoeker in het eerste middel verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens twee interviews kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Krio machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.9. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN